

Ved Ændringsforslagene Nr. 102 og 103 har vi foreslaaet, at den hidtilgældende gejstlige Mægling skulde bevares ogsaa fremtidig, forsaavidt Ægtefællerne hører til Folkekirken. Vi er blevet bestyrket i, at det er et godt Ændringsforslag, ved at se den Henvendelse, som i Oktober i Fjor fremkom fra alle Landets Bisper, og som findes aftrykt i Betænkningen.

Ændringsforslag Nr. 122 angaar Regelen i Lovforslagets § 188, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale min store Glæde over, at hele Udvalget har kunnet slutte sig til disse Regler om den længst levende Ægtefælles Arveret i de Tilfælde, hvor der ikke haves Livsarvinger.

Ved Ændringsforslag Nr. 129 har det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe) og det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) sammen med mig stillet Forslag om, at Ægtefæller ved en inden Lovens Ikrafttræden indtegnat Ægtepagt kan bestemme, at Formuefællesskabet mellem dem fremdeles skal bestaa, og at den hidtilgældende Lovgivning ogsaa fremtidig skal være anvendelig med Hensyn til deres indbyrdes Retsforhold o. s. v. Vi har stillet dette Ændringsforslag, fordi vi fandt, det kunde være et ret rimeligt Ønske fra nuværende Ægtepars Side, at de vedblev at leve under de samme Formueforhold, som de har været vant til. I alt Fald finder jeg, det er godt, at man tager det Spørgsmaal op til en Overvejelse, om det virkelig i det hele er aldeles nødvendigt og paakrævet at gaa bort fra de nugældende Regler om Raadighedforholdet for at iværksætte den Jævnstilling af Kvinderne og Mændene, som vi alle i og for sig mener er nødvendig.

Saa har jeg ikke synderligt at tilføje. Der er tre Ændringsforslag, Nr. 5, 7 og 8; der kun drejer sig om et Komma — det er for øvrigt Ændringsforslag, der stammer fra en kær Partifælle. Naar jeg omtaler det, er det for at sige, at man ikke maa tro, at fordi Venstre saaledes tiltræder Ændringsforslag om Kommaer, mener vi, at Lovforslaget i den Skikkelse, det nu vil faa fra Udvalgets Side, paa nogen Maade kan siges at være et Standardværk. Som vi har antydet i Slutningen af vor Betænkning, tror vi tværtimod, at det baade paa det ene og det andet Punkt kunde trænge til en yderligere Drøftelse. Men jeg vil gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at vi fra Venstres Side grumme gerne vil være med til at tilvejebringe en god og brugbar Lov om Ægteskab, som Befolkningen kan være tilfreds med. Derfor har vi ment, at vi ikke burde modsætte os Ønsket om, at der nu blev

afgivet Betænkning fra Udvalget. Det vil jo ogsaa have den Følge, at Befolkningen faar Kendskab til de nye og ret indgribende Regler; hidtil har Befolkningen i Grunden kun tænkt paa det ganske enkelte Spørgsmaal, paa hvilken Maade Ægteforeningen skal indgaaes.

Mathilde Hauschultz: Skønt jeg i det hele og store har kunnet slutte mig til det foreliggende Forslag til Lov om Ægteskab, har der dog for mit Vedkommende været adskillige Punkter, deraf ret væsentlige, som jeg ikke har kunnet tiltræde i den Form, Lovforslaget har givet Reglerne, og jeg skal derfor saa kort, som det lader sig gøre, angive min Stilling til de Ændringsforslag, der er fremkommet fra det Mindretal, jeg repræsenterer. For at begynde med Begyndelsen har jeg ment sammen med min ærede konservative Meningsfælle indenfor Udvalget (Harboe) at burde stille Ændringsforslag Nr. 1. Det er den nuværende Praksis, der lovfæstes, den Praksis, at Gaver mellem forlovede, naar Forlovelsen hæves, fordeles paa en ganske bestemt Maade, og den ønsker jeg lovfæstet gennem den nye Ægteskabslov. Jeg synes, det er praktisk, at man har alle de Bestemmelser, som man følger ude i det daglige Liv, samlet i en Lovbog, som man, naar man er Lægmand, kan slaa op i og se, hvilke Bestemmelser man har at rette sig efter, hvorledes man skal forholde sig. Hvorfor saa ikke lige saa godt lovfæste den gældende Praksis, naar den viser sig at være brugbar og holdbar.

Mit næste Ændringsforslag, som den ærede Ordfører kom ind paa, er stillet til § 2. Jeg kan ikke indrømme, at Begrebet „kuldlyst Barn“ er et vagt Begreb. Maaske kan vi, som Ordføreren udtalte, med Tiden komme til, at vi faar Begrebet „kuldlyst Barn“ slettet, men saa kunde man jo i Stedet for at indføre „kuldlyst Barn“ i § 2 give den reelle Bestemmelse, saaledes at der kom til at staa, at Barnet ifølge § 2 skulde have halv Arveret med ægte Børn, hvis der var ægte Børn i Ægteskabet, og fuld Arveret, hvis der ingen Børn var i Faderens senere Ægteskab; det kunde man meget let komme ud over. Jeg skal villigt indrømme, at jeg tidligere har staaet paa nogenlunde det samme Standpunkt som Ordføreren med Hensyn til denne Paragraf, men som det saa tidt gaar: naar man arbejder videre og arbejder intenst med en Sag, saa opdager man, at man maaske kommer for langt ud og derfor ikke tør tage Konsekvenserne. Jeg er bange for, at vi gaar